

Ny støbekopi 1:1 (armeret alabast, højde 35 cm.) af bisquit-miniature af Chr. Christensen, 1840

Vor Frue Kirke

Københavns Domkirke

Susanne Torgard, tlf. 3318 6422

Nørregade 8, 1165 København K.

Mail: Susanne@Domkirken.dk
www.Domkirken.dk

Trefoldigheden

Knud og Birthe Lund

Sankt Villads Stræde 1, 8800 Viborg

Tlf. 8662 3621 – Mobil 2020 3621

Mail: Knud.Lund@live.dk
www.Trefoldigheden.dk

Forsidefotos:

Øverst: Thorvaldsens Kristusfigur, Vor Frue Kirke (marmor, opstillet 1839, modelleret i 1821 i Rom).

Foto gengivet med tilladelse fra arkitekt-fotograf Jens Frederiksen ©.

Nederst: Bertel Thorvaldsens selvportrætstatue, stående ved Håbets gudinde (1839).

Foto gengivet efter tilladelse fra Thorvaldsens Museum ©.

Thorvaldsens Kristusfigur

Thorvaldsens Kristus

Citater fra: *Tror du på engle?* af Inga Boisen Schmidt
gengivet med tilladelse fra forlægger Rubel Blædel, Forlaget Rhodos ©

NYT LYS OVER THORVALDSENS FORHOLD TIL KRISTENDOMMEN

Thorvaldsen var af natur reserveret – havde ikke let ved at åbne sig for andre. Men eet menneske fik hans fortrolighed i forbindelse med hans Gudsforhold.

Denne mand var J. B. Dalhoff, kunsthåndværker, broncestøber, hofguldsmed m.m.

I 1838 var han Thorvaldsens medarbejder og kom herigennem i et fortroligere forhold til den aldrende Thorvaldsen.

Først på sine gamle dage følte Dalhoff sig

forpligtet til igennem nogle optegnelser at give efterverdenen del i, hvad Thorvaldsen henved et halvt århundrede tidligere havde betroet ham angående sit forhold til kristendommen. Disse optegnelser blev offentliggjort 25-26 år efter Dalhoffs død. De viste sig at være så afgørende for den rette forståelse af Thorvaldsen, at Dalhoffs navn nu er at regne blandt dem, der varigst og mest uadskilleligt vil forblive knyttet til Thorvaldsens navn.

THORVALDSENS DYBE TRO PÅ, AT JESUS ER KRISTUS

Den første aften, hvor Thorvaldsen betroede sig til Dalhoff viste sig altså ikke at være udtryk for noget forbigående, det var ikke noget stemningsudbrud. Thorvaldsen havde kunstnerens rige følelsesliv og modtagelighed, og selv om han ikke var intellektuelt skolet, var han dog udstyret med en koldsindig forstand, med en nøgtern, til tider køligt vurderende kritisk holdning.

Hans syn på kristendommen var dybt bundende.

Han havde, frigjort for dogmatiske bånd, et barnligt tillidsfuldt Guds-forhold, der ikke skjulte dets dybe mystik, men måske netop ved denne holdning bar ham over dybet.

Hans modvilje mod kirkeskikke, der syntes ham beslægtede med de katolske, skyldtes ikke noget ønske om at fornægte mystikken, men snarere modvilje mod at forstærke mystikken.

Ubegribeligt for tanken, håndgribeligt som realitet gennem virkning og erfaring har dette livsforhold til Kristus været for den mand, der i sig forenede barnet og geniet, og som i sit livs aften røbede i ord, hvad han livet igennem i så rigt mål havde udtalt i sin gerning: at for ham havde det bærende og det drivende været og var det forblevet »den store, store kærlighed i Kristo.«

Selvom denne bog handler om engle, er det dog naturligt også at omtale Thorvaldsens Kristusfigur, da Kristus og Dåbens engel gennem placeringen i Vor Frue Kirke hører sammen.

Efter at have opholdt sig i Danmark fra juli 1819 til december 1820 vendte Thorvaldsen tilbage til Rom.

Her modellerede han i 1821 Kristusfiguren til Vor Frue Kirke.

En Kristusskikkelse, der regnes for hans hovedværk.

THORVALDSENS TANKER OMKRING KRISTUSFIGUREN

Thorvaldsen udtalte selv, at han ville give »Kristus, som står over årtusinder.« Han var længe tøvende, famlende over for denne store opgave.

Skulle han fremstille figuren som den lidende Kristus, den angstfulde, den bespottede, den korsfæstede?

Eller skulle »Kristus, som står over årtusinder« vise sig i skikkelse af den sejrende Kristus, den himmelfarende, den opstandne?

Han lavede mange udkast og skitser med stillinger, der viste Kristus velsignende, bedende, formanende.

En dag stod han sammen med vennen Freund foran en skitse, som fremstillede Kristus bedende med oprakte arme. Han bøjede armene nedefter og udefter, idet han udbrød:

»Nu har jeg det – sådan skal det være!«

